

Disse Breve havde givet ham hans Moder tilbage og dermed ogsaa i meget givet ham en klarere Forstaaelse af sig selv. Hun, som havde været blot et Navn for ham og et traditionelt Idealbillede, var her traadt ham næsten haandgribeligt imøde, var vokset ud af de fine Skrifttegn som et levende, temperamentsfuldt Menneske, fra hvem han uden stor Vanskelighed kunde aflede enkelte af sine egne Karaktertræk.

Han rejste sig op og slæbte sig lidt omkring ved sin Stok, mens Stuen mere og mere fyldtes af et rødt Aftenlys. Han standsede tilsidst ved Skrivebordet og blev staaende et Øjeblik med Haanden paa Pladen, mens han skottede op til den Række Værker paa Boghylden ovenover, der havde vakt Vennens Forargelse. »Naa ja,« tænkte han. »Det Verdensproblem kan jeg endelig gerne lade ligge. Det var dog kun et Tidsfordriv for mig i min Ensomhed.« Men der var andet her, som det ikke vilde blive saa let for ham at skilles fra. I de mange aabne Rum under Hylden og inde i Skabene paa Siderne var der fuldt op af Dokumentpakker og andre Papirer, der tilhørte Gaardens Arkiv. Han havde en Dag ladet dette hente op fra det brandfri Lukke i Kælderen for at have en Sysselsættelse, og saalænge hans Øjne endnu taalte Arbejdet havde han daglig været beskæftiget med at bringe Orden i det. Der